

20.07.2016 Çarşamba

Darbe tehlikesi geçmiş değil...

CUMA gecesi bu ülkede ne olduğunu hâlâ tam olarak anlamayanlar var.

Bunların başında da kendini kategorik olarak 'muhalif' diye tanımlayan bir grup yerli ile neredeyse bir bütün halinde Batı basını geliyor.

En yaygın yanlış anlama veya kasıtlı yanlış yorumlama biçimi, darbe girişiminin başarısız olmasıyla Tayyip Erdoğan'ın artık çok güçleneceği ve 'Ülkeyi İslami bir diktatörlüğe çevireceği'. Bu uğurda Nazilerin meşhur Reichstag yangını örneğini kullananlar bile oldu.

Buradaki 'Darbe teşebbüsünü aslında Erdoğan yaptırdı' imasını görmezden gelsek bile siyaseti ve ülkenin içinde bulunduğu durumu okumada ciddi sorunlar var.

Meseleye Tayyip Erdoğan düşmanlığı gözlüğünden değil de, kendilerinin de içinde yaşadığı Türkiye'nin gözünden baksalar bence görecekler:

Güçlendiğini sandığınız Tayyip Erdoğan neden İstanbul'da? Neden etrafı sürekli insan kalabalıklarıyla çevrili?

Erdoğan da, AK Parti de gayet iyi biliyor ki, daha sekiz ay önce yüzde 50 oy almış bile olsalar ülkenin bekasına kasteden son kalkışmayla başa çıkmak için çok daha geniş bir koalisyonla, çok daha geniş bir dayanışmaya ihtiyaçları var.

CHP'NİN TUTUMU ÇOK ÖNEMLİ

Türkiye'de darbe tehlikesi geçmiş değil; Türk Silahlı Kuvvetleri 'normalleşene' kadar da geçmeyecek, güncel bir tehdit olmaya devam edecek. (TSK'ya yönelik istiskalin kampanyaya dönüşmesi ve süreklilik arz eder hale gelmesi çok büyük bir güncel tehlikemiz.)

İşte o yüzden, bugünlerde muhalefetin, en önemlisi de Cumhuriyet Halk Partisi'nin tutumu çok önemli ve çok yapıcı. Elbette MHP ve HDP'nin tutumları da övgüye değer ve önemli.

Parlamentonun ve Cumhurbaşkanı'nın siyasi kavgayı bir süre için askıya alıp, ileride bütün o siyasi kavgaları üzerinde yapacağımız ortak bir zemin için çalışmaya başlayabilmesi, güncel darbe tehlikesini bir ölçüde azaltacaktır.

ANAYASADA UZLAŞILMALI

Üzerinde daha sonra siyaset yapılacak, siyasi mücadele, hatta kavga verilecek olan zemin Anayasa'dır. Bildiğimiz kadarıyla CHP'nin anayasa taslağı hazır. AK Parti'nin hazırlıkları da son aşamalarda olmalı. Meclis, bir kişi veya grubun siyasi programı olmak yerine hukuku ve ortak demokratik zemini öne çıkaran bir anayasa üzerinde uzlaşabilmeli.

Meclis'teki partiler ve liderler uzlaşmayı değil kavgayı seçer, ülkede yeniden demokrasiyi kurma konusunda AK Parti ile Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı yalnız bırakırlarsa, korkarım Türkiye uzun bir süre boyunca kafasını kaldıramaz hale gelebilir. Çünkü bu iş tek başına AK Parti'nin yapabileceği bir iş değil; tek başına yapmasının türlü çeşitli sakıncalarının olacağı bir iş.

AK Parti ve Cumhurbaşkanı Erdoğan bu bilinçle hareket edip uzlaşmaya açık olmalı, maksimalist talepler dile getirmemeli, benzer şekilde muhalefet de üzerinde ülkenin bekası sorumluluğu olduğunu bilerek hareket etmeli.

MEKÂNIN CENNET OLSUN EROL...

DARBE gecesi bir ortak arkadaşımızın telefon mesajıyla duydum oğlunla birlikte asker silahından çıkan kurşunlarla

öldüğünü.

Daha iki hafta önce tadı hâlâ damağımda bol kahkahalı bir sohbet yapmıştık; üç gün önce telefonda konuşmuş, birlikte sabah yürüyüşü yapmak için sözleşmiş de Asya yakasında mı Avrupa yakasında mı yürüyeceğimiz konusunda anlaşamamıştık.

Yerime yığıldım kaldım. Gülümseyen yüzün, herkesin yardımına koşman, iki elin kanda olsa dostlarını unutmadan, bana dönüp “Sen Abhazsın ben Adige, anlaşamayız” deyip kahkaha atman, yüzlerce hatıra...

Elbette köprüyü darbeci katillerden geri almak için en önce sen çıkacaktın evden.

Mekânın cennet olsun...

‘ASLINDA SEN DE DARBECİSİN’İ ÜZERİNE ALINANLARA ‘MANTIK 101’

CUMA sabahı...

Evet ülkede otoriterleşme eğilimleri vardı.

Evet ifade özgürlüğü ciddi tehdit altındaydı.

Evet Fethullahçılara bu iktidar devletin kapılarını açmıştı.

Evet ülke iyi yönetilmiyordu, yolsuzluk iddiaları doğru dürüst araştırılmıyordu.

Evet ülkede kutuplaşma had safhadaydı.

Ama o günün akşamı darbe teşebbüsü oldu.

Yukarıda saydığım (ve saymayı unuttuğum) bütün konuları bugün hâlâ tartışabiliyorsak, demokrasimiz eksikli gedikli olsa dahi hâlâ iktidarlara oylarımızla değiştirebilme veya yerinde tutmaya devam etme hakkına sahipsek bunu o darbenin başarısız kalması sayesinde yapabiliyoruz.

Darbe başarısız oldu diye üzülenler var, onlara söyleyecek lafım zaten yok. Ama bir yandan “Ben darbeye karşıyım” deyip sonra da bu yukarıdaki eksikleri/arızaları sıralıyorsan, en hafifinden “Bu hükümet darbeyeyle devrilmeyi hak etti” diye düşünüyorsun.

Önce parlamentonu, seçimli sistemi koru, sonra siyasi kavgan her neyse onu yap.